

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
DIRECTORAAT-GENERAAL
MILIEUZAKEN
Directoraat A - Juridische zaken en cohesie
ENV.A.1 – Handhaving, inbreukencoördinatie en juridische aspecten
Het Afdelingshoofd

Brussel, 08/11/2012
ENV.A.1/MV/ts/CHAP(2012) 02702/D003

Dr. N.M. Gerrits
Secretaris-penningmeester IQuatro
7991 PK DWINGELOO
NEDERLAND

Onderwerp: uw klacht bij de Europese Commissie inzake het Dwingelderveld

Geachte heer

Bij brief van 6 september 2012 heeft u een klacht ingediend bij de Europese Commissie, die geregistreerd is als CHAP(2012)02702.

In uw brief klaagt u over de niet-nakoming van Europeesrechtelijke verplichtingen in het gebied van communautair belang Dwingelderveld. U heeft daarbij blijkbaar vooral het oog op de artikelen 4 en 6 van de Habitat richtlijn 92/43/EG en artikel 4 van de Vogelrichtlijn 2009/147/EG. U verwijst onder meer naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 18 juli 2012 en geeft een chronologisch overzicht van ontwikkelingen ten aanzien van het gebied. In de conclusie van uw brief geeft u aan dat de Rijksoverheid haar bevoegdheden heeft overtreden waardoor er geen juiste toepassing gegeven wordt aan de richtlijnen.

In de eerste plaats zouden wij willen opmerken, dat wij de Europese Commissie alleen kunnen voorstellen om een inbreukprocedure te openen indien de klager voldoende concrete aanwijzingen aandraagt voor het bestaan van een inbreuk op het Europese recht. Daarnaast merken wij op, dat de nationale rechter ook in staat voor de juiste toepassing van het Europese recht en dat er dus in het algemeen geen reden voor de Commissie is om zich inhoudelijk met een zaak te bemoeien indien die zaak aanhangig is of is geweest bij die nationale rechter.

Uit uw overzicht blijkt dat er nog een rechtszaak (bodemzaak) loopt tegen de verleende vergunning op basis van de Natuurbeschermingswet 1998 en de daarin neergelegde passende beoordeling op grond van artikel 6(3) Habitat richtlijn en dat er al een uitspraak is op een verzoek om voorlopige voorziening. Er loopt blijkbaar eveneens nog een beroepszaak inzake het Waterbesluit.

Uit de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 11 juli 2012 inzake de uitvoering van de Flora- en Faunawet en van 18 juli 2012 inzake het bestemmingsplan blijkt dat de Nederlandse rechter toeziet op de juiste toepassing van het EU recht.

Ter uitvoering van de uitspraak van 11 juli 2012 is inmiddels blijkbaar alsnog een ontheffing voor het kappen van de bomen verleend. De redenering dat daarmee artikel 6(3) Habitat richtlijn wordt omzeild kunnen wij niet volgen. Dat als gevolg van de uitspraak van 18 juli 2012 de autoriteiten hebben gehandeld in strijd met het bestemmingsplan uit 1993 levert geen

schending van het Europees recht op, aangezien ruimtelijke ordening geen Europese bevoegdheid als zodanig is. Voor zover u er over klaagt dat de Nederlandse autoriteiten de uitspraak van 18 juli 2012 naast zich neer leggen, lijkt ons die conclusie voorbarig, aangezien uit die uitspraak op te maken valt dat de raad van de gemeente Westerveld een nieuwe wijziging van het bestemmingsplan zou moeten voorbereiden, maar niet per sé, dat de raad niet tot de voorgestane herinrichting als zodanig zou mogen besluiten.

Voor zover u er over klaagt dat Nederland de Europese richtlijnen in het verleden (met name voordat de richtlijnen op juiste wijze waren omgezet) niet juist heeft toegepast, zouden wij dan ook willen opmerken dat die vaststelling al door de Nederlandse rechter zelf is gedaan en dat er dus geen reden voor de Commissie is om hier te interveniëren.

Om deze redenen (de lopende en afgesloten rechterlijke procedures) zijn wij geen reden om de Commissie voor te stellen een afzonderlijke klachtprocedure te openen ten aanzien van schending van de artikelen 6 en 12 van de Habitat richtlijn.

Wat betreft uw klacht over het Standaardgegevensformulier (SDF) merken wij op dat het inderdaad zo kan zijn, dat er verschillen bestaan tussen de SDF en de (ontwerp)aanwijzingsbesluiten. Voor zover de Commissiediensten bekend is uit eerder contacten met Nederland, bestaan er inderdaad verschillen tussen de gegevens zoals die door Nederland aan de Commissie zijn aangemeld via het SDF en de gegevens zoals die nu zijn opgenomen in de (ontwerp)aanwijzingsbesluiten. De Vogel- en Habitatrictlijn verplichten Nederland ertoe in de Natura 2000-gebieden voor alle voorkomende Natura 2000-waarden een doel te stellen op basis van de best beschikbare kennis. Deze kennis wordt door de Nederlandse autoriteiten verwerkt in de aanwijzingsbesluiten. Door de gebiedsprocessen en ingediende zienswijzen op ontwerp aanwijzingsbesluiten blijkt soms een beter beeld te ontstaan van de aanwezige waarden op het moment van aanmelding voor plaatsing op de lijst van gebieden van communautair belang in de Natura 2000-gebieden. Deze waarden worden dan door de Lidstaat in de uiteindelijke (definitieve) aanwijzingsbesluiten opgenomen. Het SDF wordt aangepast wanneer gebieden definitief zijn aangewezen.

Voor zover de Commissie bekend zijn in het geval van het Dwingelderveld in 2010 door Nederland aan het gebied 2 habitattypen toegevoegd (H4030 en H6230). Deze habitattypen zouden ook in het ontwerp-aanwijzingsbesluit staan en zouden worden gehandhaafd in het definitieve besluit. Daarnaast zou H7110 worden toegevoegd. Voor zover de Commissiediensten bekend is wijkt dit SDF dus af van zowel aanmelding (2 habitattypen erbij) als van ontwerp-besluit (H7110 is nog niet toegevoegd).

De Commissie diensten zijn van mening dat als er *méer* soorten/habitats in het definitief aanwijzingsbesluit staan dan in het SDF, er geen sprake kan zijn van een inbreuk op de richtlijnen. Dat is mogelijk anders, indien er in het aanwijzingsbesluit *minder* soorten/habitats zouden zijn opgenomen dan in het SDF. In een dergelijk geval moet het SDF eerst worden aangepast en deze aanpassing (het verwijderen van soorten/habitats) moet ook eerst door de Commissie worden goedgekeurd. In dit opzicht is er dus geen aanwijzing van een inbreuk. Wij zullen er op toezien dat Nederland bij de definitieve aanwijzing de SDF ook daadwerkelijk aanpast.

Wellicht ten overvloede voor wat betreft de vermeende niet-omzetting van de artikelen 3 en 4 Vogelrichtlijn en 6, 7 en 11 habitat richtlijn, wijzen wij u er op dat de Commissie de inbreukprocedures al enige tijd geleden heeft stopgezet omdat zij van mening is dat de Nederlandse regelgeving correct was. Voor zover maatregelen in de zin van artikel 6(1) Habitat richtlijn zouden zijn uitgevoerd voordat dat artikel (correct) in Nederlandse wetgeving was omgezet, kunnen wij daarin geen inbreuk op het Europese recht zien.

Het is de Commissiediensten ten slotte inderdaad bekend dat Nederland nog niet alle gebieden definitief heeft aangewezen. De Commissiediensten zijn hierover al in discussie met Nederland en een afzonderlijke klachtprocedure over het Dwingelderveld is daarom niet zinvol. Wij zullen niet aarzelen om de Commissie vo stellen zal niet om de gepaste stappen tegen Nederland te ondernemen.

Een en ander leidt tot de conclusie, dat er onvoldoende redenen zijn om de Commissie voor te stellen een inbreukprocedure te openen. Mocht u over relevante informatie beschikken die tot een ander oordeel zou kunnen leiden, verzoeken wij u die binnen vier weken na de ontvangst van deze brief toe te zenden.

Hoogachtend,

Ion CODESCU

Afdelingshoofd